

Nr 298.

Av herr **Vennerström**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om kommunalstyrelse i stad.

I det vid Kungl. Maj:ts proposition nr 99 fogade förslaget till lag om kommunalstyrelse i stad har icke intagits någon motsvarighet till nuvarande § 59 i kungl. förordningen om kommunalstyrelse i stad. Den möjlighet till skattdifferentiering efter intresseprincipen, som städerna hittills ägt, skulle alltså enligt den kungl. propositionen berövas dem. Anledningen till stadgandets föreslagna slopande angives av departementschefen vara paragrafens ringa användning i verkligheten och den oriktiga tillämpning, städer i vissa fall velat giva bestämmelsen, varjämte den skulle stå i strid mot »grundsatserna för gällande kommunala beskattningsprinciper». Vad sistnämnda skäl angår må — utöver den omständigheten, att § 59 icke rubbades vid antagandet av 1928 års skatteförfattningar — erinras därom, att stadgandet redan vid dess tillkomst enligt motiven fullt medvetet stod i strid mot likställighetsprincipen och var avsett att, där skäl därtill kunde föreligga, möjliggöra undantag från denna princip. De försök till oriktig tillämpning, som förekommit, synas icke utgöra något skäl för paragrafens slopande, när alla missbruk genom det kommunala besvärsinstitutet avvärjts och kunna avvärjas. Den ringa användning slutligen, som bestämmelsen enligt en ungefär halvtannat decennium gammal undersökning då hade, skulle visserligen kunna utgöra ett skäl att betrakta § 59 såsom död och alltså slopandet såsom en formell åtgärd. Emellertid upptogs § 59 oförändrad i det Hammarskjöldska förslaget (avd. II, kap. 6 § 2 mom. 3). Redan detta talar emot antagandet, att stadgandet nu skulle förlorat sitt innehåll. Av en artikel i marshäftet av Svenska stadsförbundets tidskrift synes också framgå, att bestämmelsen ännu kan vara av praktisk betydelse. Därtill kommer slutligen, att städerna icke varit i tillfälle att yttra sig över förslaget om bestämmelsens slopande och alltså icke kunnat framhålla det värde, de möjligen fästa vid stadgandets bibehållande. Med hänsyn härtill synas avgörande skäl tala för att kommunallagsrevisionen även på denna punkt bör inskränkas till formell överarbetning och sålunda § 59 intagas i den föreslagna kommunallagen för stad.

I anledning härav får jag alltså hemställa.

att riksdagen måtte för sin del besluta, att i stället för andra stycket av kap. 6 § 2 mom. 2 i det vid Kungl. Maj:ts proposition nr 99 fogade förslag till lag om kommunalstyrelse i stad måtte införas ett tredje moment, upptagande nuvarande stadgandet i § 59 av kungl. förordningen om kommunalstyrelse i stad.

Stockholm den 12 mars 1930.

Ivar Vennerström.